

derigjennem kunde indvinde Erfaring haade, hvor Tilfynet er ordnet efter de af Justitsministeren anerkjendte Sundhedsvedtægter, og efter dette Lovforslag, om, hvorvidt det er heldigt og hensigtsmæssigt, at Kjøbenhavns Fattigvæsens Pleiebørn skulle i Fremtiden vedblive at have en saadan Forret fremfor alle andre Kommuners Fattigvæsens Pleiebørn her i Landet. Det er altsaa det, det kommer an paa for mig, og jeg er gaaet med til denne Bestemmelse, fordi jeg virkelig ønsker, at Loven kommer ud, og foretrækker den i denne Skikkelse fremfor, at vi ingen Lov skulde faae. Med disse Par Bemærkninger vil jeg anbefale Ændringerne.

Justitsministeren (Mellmann): Jeg skal blot indskrænke mig til at bemærke, at jeg kan tiltræde Udvalgets Ændringsforslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om de stillede Ændringsforslag, og man gik til Afstemning, hvorved

1. Ændringsforslag under Nr. 1 til § 6 af Udvalget:

2det Stykke af Paragrafen stilles fra 1ste Stykke og bliver en ny Paragraf (7), der affattes saaledes:

„Overalt, saavel hvor Tilfynet med Pleiebørn er ordnet efter de foranstaaende Bestemmelser, som hvor det er ordnet ved Sundhedsvedtægt, kan Politiet, naar det finder tilstrækkelig Anledning dertil, forlange o. s. v.“

(Vedtages dette Ændringsforslag, forandres Tallene paa de efterfølgende Paragrafer)

vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

2. Ændringsforslag under Nr. 2 til § 10 af Samme:

§ 1ste Linie forandres Marstallet „1893“ til „1895“ og i 2den Linie „1892“ til „1894.“

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget i dets Helhed saaledes ændret sættes derefter under endelig Forhandling.

Rosenørn: Jeg har unegtelig haat en Del Overveielser, inden jeg kunde bekvemme mig til at gaa med til Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger. Tiden er imidlertid saa langt fremrykket, at jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Der er nu for det Første det, som jeg finder er en Afvigelse fra, hvad man i Almindelighed bestemmer, naar man vil have Love reviderede, og det er dette, at der her fastsættes et Tidspunkt, hvor Loven aldeles falder bort, uden at man endnu veed, om der kan staves en anden Lov tilveie. Det beror jo paa, hvorvidt man i Foraaret 1894 i de forskjellige Thing er stemt for at behandle denne Lov eller ikke, stemt for at fremme den, mulig forbedre eller mulig beholde den, eller mulig helt hæve Loven. Det andet Punkt, jeg vil fremhæve, er, at det for mig staar som overordentlig væsentligt, at Kjøbenhavns Fattigvæsen bevarer den Naadighed, som det har i Dieblirket, med Hensyn til at udsætte sine Pleiebørn omkring paa Landet. Jeg finder, at det gjør det saa godt, at det vilde gjøre mig ondt, om dette Forhold skulde forandres; men om det vil blive forandret eller ikke, veed man jo slet ikke, naar det først en Gang er bestemt, at 1895 skal Loven være hævet. Jeg har imidlertid det Haab, at den lovgivende Forsamling, som træder sammen 1894, vil omfatte denne Sag med samme varme Interesse, som jeg veed, at man fra de forskjellige Sider her i Salen omsatter den med. Jeg haaber derfor, at Loven, naar den en Gang er traadt ud af Kraft, maa blive afløst af en anden, og jeg haaber tillige, bedre; thi jeg skalde tro, at man i Tidens Løb vil gjøre ikke saa Erfaringer, og jeg er tillige overbevist om, at mange af disse Bestemmelser i denne Lov ville, naar de først praktisk skulle udføres, medføre adskillige Betæneligheder, og Vanstueligheder som man da til den Tid vil søge at fjerne. Jeg har tillige det Haab, at Kjøbenhavns Fattigvæsen, uagtet det nu er saaledes stillet, at det ikke veed, om den Myndighed, det nu har til at sætte Børn omkring paa Landet, vil vedblive i hele sin Fylde og Udstrækning, naar den Tid kommer, da Loven falder bort, ikke af den Omstændighed vil lade sig afftrække fra at sørge for sine Pleiebørn med samme Omhu, som det nu gjør. Thi hvis Fattigvæsenet virkelig skalde tro, at Loven i sin Tid falder bort efter Bestemmelsen her, saa maa det jo være noget betæneligt ved at sætte sine Børn ud paa Landet, idet der risikeres, at det om disse 5 eller 6 Marktaber en hel Del Myndighed over dem og ikke længer kan følge dem paa de forskjellige Stadier. Jeg haaber imidlertid, som sagt,